

तुष्टिर्बुद्धिर्भवित्रीवात्वचिदीर्घप्रवासिनि ॥ त्वचिनः पार्थसर्वेषां सुखदुःखे समाहिते ॥ ३० ॥ जीवितं मरणं चैव राज्यमैश्वर्यमेव च ॥ आपृष्टो मे सिकेतियस्वस्ति
 प्राप्नुहि भारत ॥ ३१ ॥ बलवद्भिर्विरुद्धं न कार्यमेतत्त्वयानघ ॥ प्रयात्य विघ्नेनैवाश्रुविजयाय महाबल ॥ नमो धात्रे विधात्रे च स्वस्ति गच्छत्यनामयं ॥ ३२ ॥ ह्रीः
 श्रीः कीर्त्तिर्द्युतिः पुष्टिरुमालक्ष्मीः सरस्वती ॥ इमा वै तव पांथस्य पालयंतु धनं जय ॥ ३३ ॥ ज्येष्ठापचायीज्येष्ठस्य भ्रातुर्वचनकारकः ॥ प्रपद्ये हं वसून् रुद्रानादित्यान्
 समरुद्राणाम् ॥ ३४ ॥ विश्वेदेवांस्तथासाध्यान् शांत्यर्थं भरतर्षभ ॥ स्वस्ति तेऽस्त्वांतरिक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यश्च भारत ॥ ३५ ॥ दिव्येभ्यश्चैव भूतेभ्यो ये चान्येपरिपंथि
 नः ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा शिषः कृष्णाविररामयशस्विनी ॥ ३६ ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा भ्रातृभ्यं च पांडवः ॥ प्रातिष्ठत महाबाहुः प्रगृह्य रुचिरं ध
 नुः ॥ ३७ ॥ तस्य मार्गादिपाकामनसर्वभूतानि गच्छतः ॥ युक्तस्यैद्रेण योगेन पराक्रांतस्य शुष्मिणः ॥ ३८ ॥ सो गच्छत्यपर्वतां स्नाततपो धननिषेवितान् ॥ दिव्यं
 हेमवतं पुण्यं देवजुष्टं परंतपः ॥ ३९ ॥ अगच्छत्यपर्वतं पुण्यमेकाङ्गैव महामनाः ॥ मनोजवगतिर्भूत्वा योगयुक्तो यथानिलः ॥ ४० ॥ हिमवंतमतिक्रम्य गंधमादन
 मेव च ॥ अत्यक्रामत्सदुर्गाणि दिवारात्रमतं द्रितः ॥ ४१ ॥ इंद्रकीलं समासाद्य ततोऽतिष्ठ द्धनं जयः ॥ अंतरिक्षेति शुश्रावतिष्ठेति सवचस्तदा ॥ ४२ ॥ तच्छ्रुत्वा सर्वतो
 दृष्टिं चारयामास पांडवः ॥ अथापश्यत्सव्यसाची वृक्षमूले तपस्विनं ॥ ४३ ॥ ब्राह्म्याश्रया दीप्यमानं पिंगलं जटिलं कृशं ॥ सो ब्रवीदर्जुनं तत्र स्थितं दृष्ट्वा महातपाः
 ॥ ४४ ॥ कस्वं तां तेहं संप्राप्तो धनुष्मान्कवचीशरी ॥ निबद्धासितलत्राणः क्षत्रधर्ममनुव्रतः ॥ ४५ ॥ नेह शस्त्रेण कर्तव्यं शांतानामेष आलयः ॥ विनीतक्रोधहर्षा
 णां ब्राह्मणानां तपस्विनां ॥ ४६ ॥ नेहास्ति धनुषाकार्यं न संग्रामोऽत्र कर्हिचित् ॥ निक्षिपैतद्भुस्तान् प्राप्नोसि परमां गतिं ॥ ४७ ॥ ओजसा तेजसा वीरयथानान्यः
 पुमान् क्वचित् ॥ तथा हसन्निवाभीक्ष्णं ब्राह्मणार्जुनमब्रवीत् ॥ न चैनं चालयामास धैर्यात्सुधृतनिश्चयं ॥ ४८ ॥ तमुवाच ततः प्रीतः सद्भिजः प्रहसन्निव ॥ वरं वृणी
 प्वभद्रं ते शक्रो हमारिसूदन ॥ ४९ ॥ एवमुक्तः सहस्राक्षं प्रत्युवाच धनं जयः ॥ प्रांजलिः प्रणतो भूत्वा शूरः कुरुकुलोद्दहः ॥ ५० ॥ ईप्सितो ह्येष वै कामो वरं चैनं प्रयच्छ
 मे ॥ त्वत्तोय भगवन्नखं कृत्स्नमिच्छामि वेदितुं ॥ ५१ ॥ प्रत्युवाच महेंद्रस्तं प्रीतात्मा प्रहसन्निव ॥ इह प्राप्तस्य किं कार्यमस्ते स्तव धनं जय ॥ ५२ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥